

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie
2001/413/BZ:

- ★ **Kaderbesluit van de raad van 28 mei 2001 betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten** 1

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1078/2001 van de Raad van 31 mei 2001 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2160/96 van de Raad tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit, onder andere, Thailand** 5

Verordening (EG) nr. 1079/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 9

- ★ **Verordening (EG) nr. 1080/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor bevroren rundvlees van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91 (1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002)** 11

- ★ **Verordening (EG) nr. 1081/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1476/95, (EEG) nr. 1963/79 en (EG) nr. 2768/98 en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 205/73 betreffende de mededelingen tussen de lidstaten en de Commissie in de sector oliën en vetten** 17

- ★ **Verordening (EG) nr. 1082/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 562/2000 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad wat openbare interventieaankoop in de sector rundvlees betreft en tot rectificatie van Verordening (EG) nr. 590/2001 houdende afwijking en wijziging van Verordening (EG) nr. 562/2000** 19

Verordening (EG) nr. 1083/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2281/2000 21

Verordening (EG) nr. 1084/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2282/2000 22

Verordening (EG) nr. 1085/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2283/2000	23
Verordening (EG) nr. 1086/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2284/2000	24
Verordening (EG) nr. 1087/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumsubsidie voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst naar het eiland Réunion, in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2285/2000 ...	25
Verordening (EG) nr. 1088/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumaankooprijks voor de vierde deelinschrijving op grond van Verordening (EG) nr. 690/2001	26
Verordening (EG) nr. 1089/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees	27
Verordening (EG) nr. 1090/2001 van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de maximumaankooprijks en de bij interventie aan te kopen hoeveelheden rundvlees voor de 268e deelinschrijving in het kader van de algemene interventie maatregelen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89	33
* Richtlijn 2001/40/EG van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen	34

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2001/414/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 18 mei 2001 betreffende de door Duitsland op grond van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad voorgelegde inventaris van het wijnpotentieel** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1432*)

37

2001/415/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 1 juni 2001 houdende tweede wijziging van Beschikking 2001/356/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1556*)

38

2001/416/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 1 juni 2001 houdende vierde wijziging van Beschikking 2001/327/EG tot vaststelling van beperkende maatregelen met betrekking tot verplaatsingen van dieren van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1557*)

40

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

KADERBESLUIT VAN DE RAAD

van 28 mei 2001

betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten

(2001/413/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten vinden dikwijls op internationale schaal plaats.
- (2) De werkzaamheden die in dit verband door verscheidene internationale organisaties (te weten de Raad van Europa, de G-8, de OESO, Interpol en de VN) worden verricht, zijn belangrijk, maar moeten aangevuld worden met een optreden van de Europese Unie.
- (3) De Raad is van mening dat de ernst en de ontwikkeling van sommige vormen van fraude in verband met andere betaalmiddelen dan contanten vragen om allesomvattende oplossingen. Aanbeveling nr. 18 van het door de Europese Raad van Amsterdam van 16 en 17 juni 1997 goedgekeurde Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit ⁽³⁾, alsmede punt 46 van het door de Europese Raad van Wenen van 11 en 12 december 1998 goedgekeurde Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd ⁽⁴⁾, houden een oproep tot optreden op dit gebied in.
- (4) Aangezien de doelstellingen van dit kaderbesluit, namelijk ervoor te zorgen dat fraude en vervalsing in verband met alle vormen van andere betaalmiddelen dan contanten in alle lidstaten als strafbare feiten worden erkend en aan doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties worden onderworpen, volgens de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit in onvoldoende mate kunnen worden bereikt door de lidstaten, gezien de internationale dimensie van die strafbare feiten, en dus beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het beginsel van subsidiariteit als bedoeld in artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, maatregelen

vaststellen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel zoals bedoeld in genoemd artikel, gaat dit kaderbesluit niet verder dan hetgeen nodig is voor het bereiken van deze doelstellingen.

- (5) Dit kaderbesluit dient ondersteuning te bieden bij de strijd tegen fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten, zulks in samenhang met andere reeds door de Raad goedgekeurde instrumenten, zoals Gemeenschappelijk Optreden 98/428/JBZ tot oprichting van een Europees justitieel netwerk ⁽⁵⁾, Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie ⁽⁶⁾, Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven ⁽⁷⁾ en het Besluit van de Raad van 29 april 1999 waarbij het mandaat van Europol wordt uitgebreid tot de bestrijding van valsemunterij en vervalsing van betaalmiddelen ⁽⁸⁾.
- (6) De Commissie heeft op 1 juli 1998 bij de Raad de mededeling „Een actiekader voor de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten” ingediend, waarin wordt gepleit voor een beleid van de Unie dat zowel de preventieve als de repressieve aspecten van het vraagstuk bestrijkt.
- (7) De mededeling behelst een ontwerp van gemeenschappelijk optreden dat één element van deze allesomvattende aanpak vormt en dat tot uitgangspunt voor dit kaderbesluit dient.
- (8) Een beschrijving van de strafbaar te stellen handelingen met betrekking tot fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten dient het gehele gamma van activiteiten te omvatten waaruit de dreiging van de georganiseerde misdaad op dit vlak bestaat.
- (9) Deze handelingen moeten in alle lidstaten als strafbare feiten worden gekwalificeerd, en er moet worden voorzien in doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties voor natuurlijke personen en rechtspersonen die deze strafbare feiten hebben begaan of die daarvoor aansprakelijk zijn.

⁽¹⁾ PB C 376 van 28.12.1999, blz. 20.

⁽²⁾ PB C 121 van 24.4.2001, blz. 105.

⁽³⁾ PB C 251 van 15.8.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4.

⁽⁶⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB C 149 van 28.5.1999, blz. 16.

- (10) Het is de bedoeling om, door in de eerste plaats strafrechtelijke bescherming te verlenen aan betaalinstrumenten die voorzien zijn van een speciale vorm van bescherming tegen namaak of bedrieglijk gebruik, de uitgevende instellingen aan te moedigen de door hen uitgegeven betaalinstrumenten van zo'n bescherming te voorzien, en aldus een preventief element aan het instrument toe te voegen.
- (11) De lidstaten moeten elkaar op de ruimst mogelijke schaal wederzijdse bijstand verlenen en elkaar raadplegen wanneer ten aanzien van hetzelfde strafbare feit meer dan één lidstaat bevoegd is,

- d) bedrieglijk gebruik van betaalinstrumenten die zijn gestolen, die men zich anderszins wederrechtelijk heeft toegeëigend of die nagemaakt dan wel vervalst zijn.

Artikel 3

Strafbare feiten in verband met computers

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende handelingen als strafbaar feit worden aangemerkt wanneer zij opzettelijk gepleegd worden:

Het uitvoeren of veroorzaken van een overdracht van geld of monetaire waarde waardoor een derde op ongeoorloofde wijze in zijn eigendom wordt aangetast, met het oogmerk zichzelf of anderen een onrechtmatig economisch voordeel te verschaffen door:

- het onrechtmatig invoeren, wijzigen, wissen of verwijderen van computergegevens, met name identificatiegegevens of
- het onrechtmatig ingrijpen in de werking van een computerprogramma of -systeem.

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) „betaalinstrument”, een materieel instrument, met uitzondering van wettige betaalmiddelen (zijnde bankbiljetten en munten) dat door zijn specifieke karakter, alleen of in combinatie met een ander (betaal)instrument, de houder of gebruiker in staat stelt geld of monetaire waarde over te dragen, zoals creditcards, eurochequekaarten, andere door financiële instellingen uitgegeven kaarten, reischeques, eurocheques, andere cheques en wissels, en dat is beschermd tegen namaak of bedrieglijk gebruik, bijvoorbeeld door ontwerp, code of handtekening;
- b) „rechtspersoon”, ieder lichaam dat deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke recht bezit, met uitzondering van de staten of andere overheidslichamen in de uitoefening van hun openbare macht, en van de publiekrechtelijke internationale organisaties.

Artikel 2

Strafbare feiten in verband met materiële betaalinstrumenten

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende handelingen als strafbaar feit worden aangemerkt wanneer zij opzettelijk gepleegd worden, in elk geval met betrekking tot creditcards, eurochequekaarten, andere door financiële instellingen uitgegeven kaarten, reischeques, eurocheques, andere cheques en wissels.

- a) diefstal of andere vormen van wederrechtelijke toe-eigening van betaalinstrumenten;
- b) namaak of vervalsing van betaalinstrumenten, met het oog op het bedrieglijk gebruik ervan;
- c) het ontvangen, verkrijgen, vervoeren, verkopen of overdragen aan derden, dan wel het bezit van gestolen of anderszins wederrechtelijk toegeëigende of nagemaakte dan wel vervalste betaalinstrumenten met het oog op het bedrieglijk gebruik ervan;

Artikel 4

Strafbare feiten in verband met specifieke werktuigen

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende handelingen als strafbaar feit worden aangemerkt wanneer zij opzettelijk gepleegd worden:

Het op bedrieglijke wijze vervaardigen, ontvangen, verkrijgen, verkopen of overdragen aan derden, dan wel het bezit van:

- instrumenten, voorwerpen, computerprogramma's of andere middelen die naar hun aard bestemd zijn voor het plegen van de in artikel 2, onder b), bedoelde strafbare feiten;
- computerprogramma's die ten doel hebben een van de in artikel 3 bedoelde strafbare feiten te plegen.

Artikel 5

Deelneming aan uitlokking van en poging tot strafbare handelingen

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om deelneming aan en uitlokking van de in de artikelen 2, 3 en 4 bedoelde handelingen, alsmede poging tot de in artikel 2, onder a), b) en d) en in artikel 3 bedoelde handelingen, strafbaar te stellen.

Artikel 6

Sancties

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om de in de artikelen 2 tot en met 5 bedoelde handelingen strafbaar te stellen met doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties, waaronder, ten minste in ernstige gevallen, straffen die vrijheidsbeneming inhouden en aanleiding kunnen geven tot uitlevering.

*Artikel 7***Aansprakelijkheid van rechtspersonen**

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld voor de in artikel 2, onder b), c) en d) en de in de artikelen 3 en 4 bedoelde handelingen te zijnen voordele gepleegd door elke persoon die, individueel of als deel van een orgaan van de rechtspersoon optreedt en bij de rechtspersoon een leidende positie heeft die gebaseerd is op:

- de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, of
- de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen, of
- de bevoegdheid tot controle bij de rechtspersoon,

en dat hij aansprakelijk kan worden gesteld voor medeplichtigheid aan of uitlokking van een dergelijk strafbaar feit.

2. Naast de in lid 1 bedoelde gevallen, neemt elke lidstaat de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld wanneer, als gevolg van gebrekkig toezicht of gebrekkige controle door een in lid 1 bedoelde persoon, handelingen als bedoeld in artikel 2, onder b), c) en d), en in de artikelen 3 en 4 konden worden gepleegd ten voordele van die rechtspersoon door een persoon die onder diens gezag staat.

3. De aansprakelijkheid van de rechtspersoon krachtens de leden 1 en 2 sluit strafvervolgning tegen natuurlijke personen die dader of uitlokker van, dan wel medeplichtig aan de in artikel 2, onder b), c) en d), en de in de artikelen 3 en 4 bedoelde handelingen zijn, niet uit.

*Artikel 8***Sancties tegen rechtspersonen**

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om tegen een rechtspersoon die volgens artikel 7, lid 1, aansprakelijk is gesteld, doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties kunnen worden getroffen; deze sancties omvatten al dan niet strafrechtelijke geldboetes en kunnen andere maatregelen omvatten, zoals:

- a) de uitsluiting van het voordeel van een gunstige regeling van de overheid of van overheidssteun;
- b) het tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten;
- c) plaatsing onder toezicht van de rechter;
- d) een gerechtelijke maatregel tot liquidatie.

2. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat tegen een rechtspersoon die volgens artikel 7, lid 2, aansprakelijk is gesteld, doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties of maatregelen kunnen worden getroffen.

*Artikel 9***Rechtsmacht**

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen tot vestiging van zijn rechtsmacht ten aanzien van de in de artikelen 2, 3, 4 en 5 bedoelde strafbare feiten wanneer deze gepleegd zijn

a) geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied, of

b) door een van zijn onderdanen, op voorwaarde dat het recht van die lidstaat kan voorschrijven dat de handeling ook strafbaar moet zijn in het land waar zij plaatsvindt; of

c) ten voordele van een rechtspersoon met hoofdkantoor op het grondgebied van die lidstaat.

2. Onder voorbehoud van artikel 10 kan een lidstaat besluiten dat hij niet of slechts in specifieke gevallen of omstandigheden zal overgaan tot toepassing van de rechtsmachtsregel van:

- lid 1, onder b);
- lid 1, onder c).

3. De lidstaten stellen het secretariaat-generaal van de Raad in kennis van hun besluit ten aanzien van lid 2, in voorkomend geval met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

*Artikel 10***Uitlevering en vervolging**

1. a) Elke lidstaat die ingevolge zijn nationale recht geen eigen onderdanen uitlevert, treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van overeenkomstig de artikelen 2, 3, 4 en 5 strafbaar gestelde feiten die door deze onderdanen buiten zijn grondgebied worden begaan.

b) Wanneer een onderdaan van een lidstaat ervan wordt verdacht zich in een andere lidstaat schuldig te hebben gemaakt aan strafbaar gestelde gedragingen als bedoeld in de artikelen 2, 3, 4 en 5, en de lidstaat de betrokkene louter op grond van zijn of haar nationaliteit niet aan die andere lidstaat uitlevert, legt deze lidstaat de zaak aan zijn bevoegde autoriteiten voor opdat, indien daartoe aanleiding bestaat, een strafvervolgning kan worden ingesteld. Met het oog op de strafvervolgning worden de dossiers, inlichtingen en voorwerpen die op het strafbaar feit betrekking hebben, overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 toegezonden. De verzoekende lidstaat wordt in kennis gesteld van de vervolging en de afloop daarvan.

2. Voor de toepassing van dit artikel worden onder „onderdanen” van een lidstaat de personen verstaan als omschreven in de verklaring die de betrokken lidstaat heeft afgelegd uit hoofde van artikel 6, lid 1, onder b) en c), van het Europees Verdrag betreffende uitlevering.

*Artikel 11***Samenwerking tussen de lidstaten**

1. Overeenkomstig de geldende verdragen, multilaterale- of bilaterale overeenkomsten of regelingen verlenen de lidstaten elkaar op de ruimst mogelijke schaal wederzijdse bijstand met betrekking tot de procedures betreffende de in dit kaderbesluit bedoelde strafbare feiten.

2. Indien met betrekking tot in dit kaderbesluit bedoelde strafbare feiten verscheidene lidstaten bevoegd zijn, raadplegen zij elkaar om hun optreden te coördineren met het oog op een doeltreffende vervolging.

Artikel 12

Uitwisseling van informatie

1. De lidstaten wijzen operationele contactpunten aan, of kunnen reeds bestaande operationele structuren gebruiken, voor de uitwisseling van informatie en voor andere contacten tussen de lidstaten ten behoeve van de toepassing van dit kaderbesluit.

2. Elke lidstaat stelt het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie in kennis van zijn dienst c.q. diensten die overeenkomstig lid 1 als contactpunt fungeert c.q. fungeren. Het secretariaat-generaal van de Raad brengt deze contactpunten ter kennis van de andere lidstaten.

Artikel 13

Territoriale toepassing

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

Artikel 14

Uitvoering

1. De lidstaten doen de nodige maatregelen in werking treden om uiterlijk op 2 juni 2003 aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. Uiterlijk op 2 juni 2003 doen de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen de tekst toekomen van de bepalingen waarmee de verplichtingen die dit kaderbesluit hen oplegt, in hun nationale wetgeving worden omgezet. De Raad beoordeelt uiterlijk 2 september 2003, aan de hand van een verslag dat op basis van deze informatie is opgesteld en van een schriftelijk verslag van de Commissie, de mate waarin de lidstaten de nodige maatregelen hebben genomen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Artikel 15

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 28 mei 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

T. BODSTRÖM

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 1078/2001 VAN DE RAAD
van 31 mei 2001**

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2160/96 van de Raad tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit, onder andere, Thailand

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 11, lid 3,

Gezien het voorstel dat door de Commissie na overleg met het Raadgevend Comité is ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

(1) Bij Verordening (EG) nr. 2160/96⁽²⁾ stelde de Raad definitieve antidumpingrechten in op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit, onder andere, Thailand. Het recht dat van toepassing was op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, bedroeg 13,5 % voor Sunflag (Thailand) Ltd, 6,7 % voor Tuntex (Thailand) PLC en 20,2 % voor alle andere Thaise exporteurs/producenten.

B. ONDERZOEK NAAR DE GELDENDE MAATREGELLEN

(2) De Thaise exporteur/producent Sunflag (Thailand) Ltd („de indiener van het verzoek”) diende ingevolge artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 (de „basisverordening”) een verzoek in om een tussentijds nieuw onderzoek naar de op zijn invoer toegepaste antidumpingmaatregelen met een beperking tot het aspect dumping. In het verzoek werd aangevoerd dat duurzaam gewijzigde omstandigheden zoals de gestegen bezettingsgraad van de productiecapaciteit en efficiency ertoe hadden geleid dat de normale waarde aanzienlijk was gedaald terwijl de uitvoerprijzen gelijk waren gebleven zodat er geen sprake meer was van dumping en deze niet langer nodig met antidumpingmaatregelen moest worden bestreden. De Commissie stelde na overleg met

het Raadgevend Comité vast dat er voldoende bewijzen waren voor de inleiding van een tussentijds nieuw onderzoek, maakte dit met een bericht bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽³⁾ en startte haar werkzaamheden.

1. Procedure

- (3) De Commissie bracht de autoriteiten van het exporteerende land officieel op de hoogte van de inleiding van het tussentijdse nieuwe onderzoek en stelde alle rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid om hun standpunten schriftelijk bekend te maken en om te verzoeken te worden gehoord.
- (4) De Commissie zond de indiener van het verzoek een vragenlijst en ontving gedetailleerde gegevens.
- (5) De Commissie verzamelde en verifieerde alle gegevens die zij voor de vaststelling van de dumping noodzakelijk achtte en bracht een verificatiebezoek ten kantore van de indiener van het verzoek.
- (6) Het onderzoek naar de dumping had betrekking op de periode van 1 juni 1999 tot en met 31 mei 2000 (het „OT”).

2. Product en soortgelijk product

- (7) Er werd onderzoek verricht naar hetzelfde product als tijdens het vorige onderzoek, namelijk getextureerd filamentgaren van polyester („PTY”). PTY wordt rechtstreeks vervaardigd van gedeeltelijk verstrekt garen van polyesters en wordt gebruikt voor het weven of breien van weefsels van polyester of van polyester/katoen. Het product wordt momenteel ingedeeld onder de GN-codes 5402 33 10 en 5402 33 90.
- (8) Er zijn verschillende soorten PTY, afhankelijk van het gewicht („denier”), het aantal filamenten en de glans. Er zijn ook verschillende kwaliteiten, afhankelijk van de efficiency van het productieproces. Er zijn evenwel geen

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 289 van 12.11.1996, blz. 14. (Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1822/98 (PB L 236 van 22.8.1998, blz. 3).

⁽³⁾ PB C 170 van 20.6.2000, blz. 4.

belangrijke verschillen in de fundamentele eigenschappen en in het fundamentele gebruik van de verschillende soorten en kwaliteiten PTY. Alle soorten PTY werden als één enkel product beschouwd en dat is ook het geval in het kader van dit onderzoek.

- (9) Zoals het vorige onderzoek heeft ook dit onderzoek aangetoond dat het PTY dat in Thailand door de indiener van het verzoek wordt vervaardigd en op de Thaise markt wordt verkocht of door hem naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd dezelfde fundamentele fysische en chemische eigenschappen vertoont en hetzelfde gebruik kent en derhalve beschouwd moeten worden als een soortgelijk product in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

3. Bevindingen

a) Normale waarde

- (10) Voor de vaststelling van de normale waarde werd eerst nagegaan of de totale binnenlandse verkoop van het soortgelijk product van de indiener van het verzoek representatief was, vergeleken met zijn totale uitvoer naar de Gemeenschap. Er bleek te zijn voldaan aan de voorwaarden van artikel 2, lid 2, van de basisverordening want de op de binnenlandse markt door de indiener van het verzoek verkochte hoeveelheden vertegenwoordigden minstens 5 % van zijn totale naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheden.
- (11) Vervolgens werd voor iedere door de indiener van het verzoek op de binnenlandse markt verkochte soort waarvan werd vastgesteld dat zij vergelijkbaar was met een naar de Gemeenschap uitgevoerde soort, nagegaan of de binnenlandse verkoop voldoende representatief was ingevolge artikel 2, lid 2, van de basisverordening. Aan de voorwaarden van dit artikel werd geacht te zijn voldaan wanneer de totale op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheden van een bepaalde soort tijdens het OT 5 % of meer vertegenwoordigden van de totale naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheden van dezelfde soort.
- (12) Op deze basis werd vastgesteld dat iedere soort op de binnenlandse markt in representatieve hoeveelheden werd verkocht, vergeleken met de naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheden.
- (13) Er werd ook onderzocht of de binnenlandse verkoop van iedere soort had plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties door per soort de verhouding van de winstgevende verkoop aan onafhankelijke afnemers vast te stellen. Indien de winstgevende verkoop van een bepaalde soort 80 % of meer bedroeg van de totale binnenlandse verkoop van die soort en de gewogen gemiddelde productiekosten van die soort gelijk waren aan of minder bedroegen dan de gewogen gemiddelde verkoopprijs werd de normale waarde gebaseerd op de gewogen gemiddelde prijs van de volledige binnenlandse verkoop — de winstgevende zowel als de niet-winstgevende — van deze soort tijdens het OT. Alle relevante PTY-soorten voldeden aan deze criteria. Bijgevolg werd de normale waarde voor iedere naar de

Gemeenschap uitgevoerde soort telkens vastgesteld op basis van alle transacties, de verliesgevende daaronder begrepen.

b) Uitvoerprijs

- (14) Omdat bij alle uitvoer van het betrokken product rechtstreeks werd geleverd aan onafhankelijke afnemers in de Gemeenschap werd de uitvoerprijs vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening, op basis van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen.

c) Vergelijking

- (15) Met het oog op een billijke vergelijking van de prijzen per soort, op af-fabriek-basis en in hetzelfde handelsstadium werd, overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening, in de vorm van correcties terdege rekening gehouden met verschillen waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij invloed hadden op de vergelijkbaarheid van de prijzen. Deze correcties werden ten volle toegepast voor verschillen in de volgende kosten: vervoer, verzekering, lossen, laden, overladen en aanverwante kosten, krediet en commissielonen. De correcties werden slechts ten dele toegepast voor verschillen in terugbetalingen van invoerheffingen.
- (16) Tijdens de verificatie ten kantore van de indiener van het verzoek diende deze een verzoek in om een correctie voor verschillen in terugbetalingen van invoerheffingen omdat het soortgelijk product met invoerrechten werd belast wanneer het bestemd was voor verbruik in het exporterende land maar deze invoerrechten niet werden betaald wanneer het product werd verkocht voor uitvoer naar de Gemeenschap. In verband met PTA (gezuiverd tereftaalzuur), één van de belangrijkste grondstoffen waarvoor om terugbetaling van de invoerheffingen werd verzocht, legde de indiener van het verzoek geen bewijzen voor waaruit bleek dat de ingevoerde grondstof in kwestie fysiek was verwerkt in het op de binnenlandse markt betrokken verkochte product. Dit is in onderhavig geval bijzonder relevant omdat PTA zowel ter plaatse werd gekocht als werd ingevoerd en de indiener van het verzoek een onderneming is die zeer vele producten vervaardigt. Dat verzoek kon derhalve niet worden ingewilligd. Voor MEG (mono-ethyleenglycol) evenwel, een andere grondstof voor PTY, waarvoor werd vastgesteld dat ze volledig werd ingevoerd, kon de correctie wel worden toegestaan.

d) Dumpingmarge

- (17) Om de dumpingmarge te berekenen, vergeleek de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde met de prijs van iedere transactie bij uitvoer naar de Gemeenschap overeenkomstig artikel 2, lid 11, tweede zin, van de basisverordening. Deze methode werd gekozen omdat bleek dat het patroon van uitvoerprijzen sterk verschilde van periode tot periode zodat een vergelijking van de gewogen gemiddelde normale waarde met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs de volle omvang van de dumping niet weergaf.

- (18) De bovenbedoelde vergelijking bracht voor de indiener van het verzoek dumping aan het licht. De vastgestelde dumpingmarge, uitgedrukt als een percentage van de totale waarde, cif grens Gemeenschap, vóór inklaring, bedroeg 4,8 %.
- e) *Duurzaam gewijzigde omstandigheden en mogelijke herhaling van de dumping*
- (19) Het is vast gebruik om na te gaan of de gewijzigde omstandigheden redelijkerwijze als duurzaam kunnen worden beschouwd. Enerzijds zij erop gewezen dat de productiecapaciteit voor PTY van de indiener van het verzoek gestegen was tussen het oorspronkelijke OT en het laatste boekjaar, dat eindigde in 1999. Anderzijds bleek uit het onderzoek dat de bezettingsgraad van de productiecapaciteit voor PTY van de indiener van het verzoek sterk was gestegen tussen het oorspronkelijke OT en het OT dat voor dit onderzoek in aanmerking werd genomen.
- (20) Ook werd vastgesteld dat de uitvoer van PTY van de indiener van het verzoek naar niet-EG-landen zowel tijdens de laatste twee boekjaren als tijdens het OT steeds omvangrijk is geweest. In dit verband zij erop gewezen dat de uitvoer naar niet-EG-landen tussen het oorspronkelijke OT en het OT dat voor dit onderzoek in aanmerking werd genomen, aanzienlijk was gestegen. Bovendien werd op basis van de beschikbare gegevens vastgesteld dat de uitvoer naar derde landen plaatsvond tegen gemiddelde prijzen die gelijk waren aan de prijzen die in de EG werden gehanteerd. Tenslotte kon tijdens de laatste twee boekjaren en het OT een sterke stijging van de binnenlandse verkoop van PTY worden vastgesteld.
- (21) Bovenstaande bevindingen in verband met de bezettingsgraad van de productiecapaciteit, de uitgevoerde hoeveelheden, de prijzen bij uitvoer naar derde landen en de sterk toegenomen binnenlandse verkoop worden beschouwd als bewijzen dat de dumpingmarge van 4,8 % van blijvende aard is en dat het onwaarschijnlijk is dat opnieuw met dumping zal worden ingevoerd in hoeveelheden die vergelijkbaar zijn met de hoeveelheden die in het kader van het vorige onderzoek werden vastgesteld.
- (22) Omdat voor de indiener van het verzoek een lagere dumpingmarge werd vastgesteld en omdat er niet van uitgegaan wordt dat deze situatie van korte duur zal zijn, moeten de antidumpingrechten die bij Verordening (EG) nr. 2160/96 van de Raad werden ingesteld op de invoer van de indiener van het verzoek worden verlaagd tot het niveau van de dumpingmarge die voor de indiener van het verzoek in het kader van onderhavig nieuw onderzoek werd vastgesteld, nl. 4,8 %.
- (23) Omdat de wijziging van de maatregel alleen op de indiener van het verzoek en niet op Thailand als geheel betrekking heeft, blijft de procedure op de indiener van het verzoek van toepassing en kan zijn invoer in het kader van een later nieuw onderzoek voor Thailand als geheel ingevolge artikel 11 van de basisverordening opnieuw aan een nieuw onderzoek worden onderworpen.
- (24) De belanghebbende partijen werden op de hoogte gebracht van de gegevens en overwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was aan te bevelen het tussentijdse nieuwe onderzoek te beëindigen en het antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 2160/96 werd ingesteld te wijzigen; de partijen werden in de gelegenheid gesteld om een standpunt in te nemen. Met hun opmerkingen werd rekening gehouden en waar nodig werden de bevindingen dienovereenkomstig gewijzigd.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2160/96 wordt vervangen door:

„2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, bedraagt:

Indonesië

	Recht	Aanvullende Taric-code
PT Pania Indosyntec (voorheen: PT Hadtex Indosyntec)	5,4 %	8884
PT Polysindo Eka Perkasa	8,8 %	8886
PT Susilia Indah Synthetic Fibres Industries	8,3 %	8887
Andere	20,2 %	8888

De rechten zijn niet van toepassing op de invoer van de in lid 1 vermelde producten die door de Indonesische onderneming PT Indo Rama Synthetics worden vervaardigd en uitgevoerd (aanvullende Taric-code 8885).

Thailand

	Recht	Aanvullende Taric-code
Tuntex (Thailand) PLC	6,7 %	8889
Sunflag (Thailand) Ltd	4,8 %	8907
Andere	20,2 %	8891"

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 mei 2001.

Voor de Raad
De voorzitter
M-I. KLINGVALL

VERORDENING (EG) Nr. 1079/2001 VAN DE COMMISSIE
van 1 juni 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 01 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	71,8
	999	71,8
0707 00 05	052	59,1
	628	106,1
	999	82,6
0709 90 70	052	80,4
	999	80,4
0805 30 10	388	59,7
	999	59,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	92,6
	400	104,5
	508	73,1
	512	92,0
	524	75,0
	528	81,7
	720	147,1
	804	100,9
	999	95,9
	0809 20 95	052
400		301,0
608		244,3
999		306,1

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

**VERORDENING (EG) Nr. 1080/2001 VAN DE COMMISSIE
van 1 juni 2001**

**betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor bevroren rundvlees
van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91 (1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, en met name op artikel 32, lid 1,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1095/96 van de Raad van 18 juni 1996 betreffende de tenuitvoerlegging van de concessies in de lijst CXL die is opgesteld naar aanleiding van de voltooiing van de onderhandelingen in het kader van artikel XXIV, lid 6, van de GATT ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Lijst CXL verplicht de Gemeenschap jaarlijks een tariefcontingent te openen voor de invoer van 53 000 ton bevroren rundvlees van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91. De uitvoeringsbepalingen moeten worden vastgesteld voor het contingentjaar 2001/2002, dat op 1 juli 2001 begint.
- (2) Voor de verdeling van het contingent moet de in artikel 32, lid 2, derde streepje, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 bedoelde methode worden toegepast, waarbij echter elke discriminatie tussen betrokken marktdeelnemers moet worden voorkomen. Het aandeel van de zogenoemde „nieuwe” marktdeelnemers in het contingent moet derhalve worden vergroot.
- (3) Van het contingent moet derhalve 70 % dit is 37 100 ton, onder de traditionele importeurs worden verdeeld naar rata van de hoeveelheden die zij in de periode van 1 juli 1997 tot en met 30 juni 2000 in het kader van soortgelijke contingenten hebben ingevoerd. In bepaalde gevallen dreigen door de bevoegde nationale instantie bij de administratie begane vergissingen de toegang van de marktdeelnemers tot dit gedeelte van het contingent te beperken. Er moeten bepalingen worden vastgesteld om eventueel nadeel te vergoeden.
- (4) Het is ook dienstig om, in het kader van een procedure die is gebaseerd op de indiening van aanvragen en de aanvaarding daarvan door de Commissie, marktdeelnemers die een serieuze beroepsactiviteit kunnen aantonen

en wier aanvraag betrekking heeft op hoeveelheden van enige omvang, toegang te geven tot het tweede deel van het contingent, dit is 15 900 ton. Deze marktdeelnemers moeten daartoe aantonen dat zij in de periode van 1 juli 1998 tot en met 30 juni 2000 met derde landen handelstransacties van een zekere omvang voor rundvlees hebben uitgevoerd.

- (5) De rundvleesuitvoer uit België was in 1999 ernstig getroffen door de dioxinediscussie. Bij de vaststelling van de activiteitscriteria voor de toewijzing van de bedoelde 15 900 ton moet rekening worden gehouden met de uitvoersituatie in België.
- (6) Met het oog op de controle op de inachtneming van de genoemde criteria moeten de aanvragen worden ingediend in de lidstaat waar de betrokken importeur een BTW-nummer heeft.
- (7) Teneinde speculatie te voorkomen:
 - dient te worden bepaald dat marktdeelnemers die per 1 juni 2001 niet meer in de sector rundvlees actief waren, niet voor het contingent in aanmerking komen,
 - dient een zekerheid te worden vastgesteld om de betaling van de invoerrechten te garanderen,
 - dient overdraagbaarheid van invoercertificaten te worden verboden,
 - dient de afgifte van invoercertificaten aan een importeur te worden beperkt tot de hoeveelheid waarvoor hem rechten op invoer zijn toegekend.
- (8) Om de importeur te verplichten invoercertificaten aan te vragen voor alle toegekende rechten op invoer, dient te worden bepaald dat deze verplichting een primaire eis is in de zin van Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1932/1999 ⁽⁴⁾.
- (9) Onder voorbehoud van het bepaalde in deze verordening, is het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ⁽⁵⁾, en Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie van 26 juni 1995 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/80 ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 24/2001 ⁽⁷⁾, van toepassing voor op grond van deze verordening afgegeven invoercertificaten.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 146 van 20.6.1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 205 van 3.8.1985, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 240 van 10.9.1999, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 143 van 27.6.1995, blz. 35.

⁽⁷⁾ PB L 3 van 6.1.2001, blz. 9.

- (10) Voor een doeltreffend beheer van dit contingent, en met name om fraude te voorkomen, is het noodzakelijk dat de gebruikte certificaten aan de bevoegde instanties worden terugbezorgd, opdat deze kunnen nagaan of de in de certificaten vermelde hoeveelheden correct zijn. De bevoegde instanties moeten daarom worden verplicht om dit na de trekken. Het bedrag van de zekerheid die bij de afgifte van de certificaten moet worden gesteld, moet op een zodanig niveau worden vastgesteld dat gewaarborgd wordt dat de certificaten worden gebruikt en aan de bevoegde instanties worden teruggegeven.
- (11) Het Comité van beheer voor rundvlees heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

onder a), hebben verhandeld die niet onder de regelingen actieve of passieve veredeling valt.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder b), wordt de hoeveelheid van 15 900 ton verdeeld onder de marktdeelnemers die kunnen aantonen dat zij:

- in de periode van 1 juli 1998 tot en met 30 juni 2000 ten minste 220 ton rundvlees hebben ingevoerd buiten de in de Verordeningen (EG) nr. 1142/98 en (EG) nr. 995/1999 bedoelde hoeveelheden; of
- in dezelfde periode ten minste 450 ton rundvlees hebben uitgevoerd.

In dit verband worden als „rundvlees” beschouwd de producten van de GN-codes 0201, 0202 en 0206 29 91, en worden de minimumreferentiehoeveelheden uitgedrukt in productgewicht.

In afwijking van het bepaalde in het tweede streepje loopt de uitvoerperiode voor marktdeelnemers die sinds 1 juli 1997 in België zijn gevestigd en aldaar in het BTW-register zijn ingeschreven, van 1 juli 1997 tot en met 30 juni 1999.

3. De in lid 2 bedoelde hoeveelheid van 15 900 ton wordt verdeeld naar verhouding van de hoeveelheden waarvoor de in aanmerking komende marktdeelnemers een aanvraag hebben ingediend.

4. Het bewijs van invoer en/of uitvoer wordt uitsluitend geleverd aan de hand van het douanedocument waarmee de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht, of van het uitvoerdocument.

De lidstaten mogen door de bevoegde instanties gecertificeerde afschriften van de bovengenoemde documenten accepteren.

Artikel 3

1. Marktdeelnemers die op 1 juni 2001 niet meer actief waren in de rundvleessector, komen niet in aanmerking voor de bij deze verordening ingestelde regeling.

2. Ondernemingen die zijn gevormd door fusie van ondernemingen die elk afzonderlijk rechten hebben krachtens artikel 2, lid 1, onder a), behouden dezelfde rechten als de ondernemingen waaruit zij zijn ontstaan.

Artikel 4

1. De aanvrager moet zijn invoeraanvraag, samen met het in artikel 2, lid 4, bedoelde bewijs, vóór 11 juni 2001 indienen bij de bevoegde instantie van de lidstaat waar hij een BTW-nummer heeft. Als een aanvrager voor een van de in artikel 2, lid 1, onder a) en b), bedoelde regelingen meer dan een aanvraag indient, worden alle betrokken aanvragen afgewezen.

Aanvragen op grond van artikel 2, lid 1, onder b), mogen ten hoogste betrekking hebben op 50 ton bevroren rundvlees zonder been.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002 wordt voor bevroren rundvlees van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91 een tariefcontingent geopend van 53 000 ton, uitgedrukt in vlees zonder been.

Dit tariefcontingent heeft het volgnummer 09.4003.

Voor de afboeking op dit contingent komt 100 kg vlees met been overeen met 77 kg vlees zonder been.

2. In deze verordening wordt onder „bevroren vlees” verstaan vlees in bevroren toestand dat op het moment waarop het in het douanegebied van de Gemeenschap wordt binnengebracht een kerntemperatuur van ten hoogste -12°C heeft.

3. Voor het in lid 1 bedoelde contingent bedraagt het toe te passen recht van het gemeenschappelijk douanetarief 20 % ad valorem.

Artikel 2

1. Het in artikel 1 bedoelde tariefcontingent wordt in twee delen gesplitst:

- a) Het eerste deel, gelijk aan 70 %, of 37 100 ton, wordt verdeeld onder de importeurs uit de Gemeenschap naar verhouding van de hoeveelheden die zij hebben ingevoerd op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1042/97 ⁽¹⁾, (EG) nr. 1142/98 ⁽²⁾ en (EG) nr. 995/1999 ⁽³⁾ van de Commissie.

De lidstaten mogen echter rechten op invoer uit hoofde van het vorige jaar, die door een administratieve vergissing van de bevoegde nationale instantie niet zijn toegekend, maar waarop de importeur zicht zou hebben gehad, als referentiehoeveelheid accepteren;

- b) Het tweede deel, gelijk aan 30 %, of 15 900 ton, wordt verdeeld onder de marktdeelnemers die kunnen aantonen dat zij met derde landen gedurende een bepaalde periode, een minimumhoeveelheid rundvlees, ander dan bedoeld

⁽¹⁾ PB L 152 van 11.6.1997, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 159 van 3.6.1998, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 122 van 12.5.1999, blz. 3.

2. De lidstaten doen de Commissie, na verificatie van de ingediende documenten, vóór 25 juni 2001 het volgende toekomen:

- voor de regeling van artikel 2, lid 1, onder a), een lijst van de in aanmerking komende importeurs, met vermelding van met name hun naam en adres en de hoeveelheid in verband met het contingent relevant vlees die zij hebben ingevoerd,
- voor de regeling van artikel 2, lid 1, onder b), een lijst van de in aanmerking komende importeurs, waarin met name hun naam en adres en de gevraagde hoeveelheden zijn vermeld, alsmede of voor de in artikel 2, lid 2, bedoelde referentiehoeveelheid het bewijs van invoer of uitvoer is geleverd.

3. Alle mededelingen, ook de mededeling dat geen aanvragen zijn ontvangen, worden per telex of per fax gedaan en daartoe worden de formulieren naar het model in de bijlagen I en II gebruikt.

Artikel 5

1. De Commissie beslist zo snel mogelijk in hoeverre aan de aanvragen kan worden voldaan.

2. Als de hoeveelheden waarvoor een invoeraanvraag is ingediend, groter zijn dan de beschikbare hoeveelheden, past de Commissie op de gevraagde hoeveelheden een uniform verminderingpercentage toe.

Artikel 6

1. Er dient een zekerheid voor de invoerrechten te worden betaald van 6 EUR per 100 kg nettogewicht. Deze zekerheid moet tegelijk met de aanvraag voor rechten op invoer bij de bevoegde instantie worden ingediend.

2. Voor de toegewezen hoeveelheid moeten invoercertificaten worden aangevraagd. Deze verplichting is een primaire eis in de zin van artikel 20, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2220/85.

3. Indien de overeenkomstig artikel 5 door de Commissie getroffen beslissing tot toewijzing leidt tot de vaststelling van een verminderingpercentage, wordt de zekerheid vrijgegeven voor het deel van de gevraagde rechten op invoer dat de toegekende rechten overschrijdt.

Artikel 7

1. De toegewezen hoeveelheden mogen slechts met één of meer invoercertificaten worden ingevoerd.

2. Certificaataanvragen kunnen slechts worden ingediend:
- in de lidstaat waar de rechten op invoer zijn aangevraagd,
 - door de marktdeelnemer aan wie rechten op invoer zijn toegewezen. De aan de marktdeelnemer toegewezen rechten op invoer geven hem aanspraak op invoercertificaten voor dezelfde hoeveelheden.

3. Nadat de Commissie overeenkomstig artikel 5 tot toewijzing besloten heeft, worden de invoercertificaten op verzoek van de marktdeelnemers die rechten op invoer verkregen hebben, op hun naam afgegeven.

4. In de certificaataanvragen en de certificaten worden vermeld:

a) in vak 20, een van de volgende vermeldingen:

- Carne de vacuno congelada [Reglamento (CE) n° 1080/2001]
- Frosset oksekød [Forordning (EF) nr. 1080/2001]
- Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 1080/2001)
- Κατεψυγμένο βόειο κρέας [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1080/2001]
- Frozen meat of bovine animals [Regulation (EC) No 1080/2001]
- Viande bovine congelée [Règlement (CE) n° 1080/2001]
- Carni bovine congelate [Regolamento (CE) n. 1080/2001]
- Bevroren rundvlees (Verordening (EG) nr. 1080/2001)
- Carne de bovino congelada [Reglamento (CE) n.º 1080/2001]
- Jäädetyttyä naudanlihaa (Asetus (EY) N:o 1080/2001)
- Frysst kött av nötkreatur (Förordning (EG) nr 1080/2001)

b) in vak 8, het land van oorsprong;

c) in vak 16, een van de onderstaande groepen GN-codes:

0202 10 00, 0202 20, 0202 30, 0206 29 91.

Artikel 8

Voor de toepassing van de bij deze verordening ingestelde regeling mag bevroren vlees slechts in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht als is voldaan aan de in artikel 17, lid 2, onder f), van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad⁽¹⁾ genoemde voorwaarden.

Artikel 9

1. De Verordeningen (EG) nr. 1291/2000 en (EG) nr. 1445/95 zijn van toepassing tenzij in deze verordening anders is bepaald.

2. In afwijking van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 zijn de op grond van deze verordening afgegeven invoercertificaten niet overdraagbaar en geven zij slechts recht op gebruikmaking van het tariefcontingent, wanneer ze op dezelfde namen zijn gesteld als de aangiften voor het vrije verkeer waarvan zij vergezeld gaan.

3. Overeenkomstig artikel 50, lid 1, van Verordening (EG) 1291/2000 wordt op invoer boven de in het invoercertificaat aangegeven hoeveelheden het volle recht van het gemeenschappelijk douanetarief geheven dat geldt op de dag waarop die hoeveelheden in het vrije verkeer worden gebracht.

⁽¹⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28.

4. Invoercertificaten die op grond van deze verordening worden afgegeven, zijn geldig gedurende 90 dagen te rekenen vanaf de dag van afgifte in de zin van artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1291/2000. Zij zijn evenwel niet geldig na 30 juni 2002.

5. De zekerheid voor de invoercertificaten bedraagt 35 EUR per 100 kg nettogewicht. Zij wordt gesteld bij de aanvraag van het certificaat.

6. Als een invoercertificaat met het oog op de vrijgave van de gestelde zekerheden wordt terugbezorgd, gaan de bevoegde instanties na of de in dat certificaat vermelde hoeveelheden

overeenkomen met de bij de afgifte in dat certificaat vermelde hoeveelheden. Als een certificaat niet wordt terugbezorgd, stellen de lidstaten een onderzoek in om uit te maken door wie en in welke mate dit certificaat is gebruikt. Zij stellen de Commissie zo spoedig mogelijk in kennis van de resultaten van dit onderzoek.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1081/2001 VAN DE COMMISSIE

van 1 juni 2001

tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1476/95, (EEG) nr. 1963/79 en (EG) nr. 2768/98 en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 205/73 betreffende de mededelingen tussen de lidstaten en de Commissie in de sector oliën en vetten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 2, artikel 12 bis en artikel 20 bis, lid 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bijna alle bepalingen van Verordening (EEG) nr. 205/73 van de Commissie van 25 januari 1973 betreffende de mededelingen tussen de lidstaten en de Commissie in de sector oliën en vetten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1058/87 ⁽⁴⁾, zijn achterhaald. Derhalve is het dienstig de genoemde verordening in te trekken en de artikelen 4 en 5 daarvan betreffende de mededelingen over het handelsverkeer en de productierestituties op te nemen in Verordening (EG) nr. 1476/95 van de Commissie van 28 juni 1995 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen voor de invoercertificatenregeling in de sector olijfolie ⁽⁵⁾ en Verordening (EEG) nr. 1963/79 van de Commissie van 6 september 1979 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de productierestitutie voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1458/89 ⁽⁷⁾.
- (2) Het volgen van de marktprijzen voor de verschillende categorieën olijfolie is volstrekt noodzakelijk om te kunnen beoordelen of het nodig is Verordening (EG) nr. 2768/98 van de Commissie van 21 december 1998 inzake de steunregeling voor de particuliere opslag van olijfolie ⁽⁸⁾ toe te passen.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor oliën en vetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In Verordening (EG) nr. 1476/95 wordt na artikel 1 het volgende artikel 1 bis ingevoegd:

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66

⁽²⁾ PB L 328 van 23.12.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 23 van 29.1.1973, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 103 van 15.4.1987, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB L 227 van 7.9.1979, blz. 10.

⁽⁷⁾ PB L 144 van 27.5.1989, blz. 5.

⁽⁸⁾ PB L 346 van 22.12.1998, blz. 14.

„Artikel 1 bis

1. De lidstaten delen de Commissie mee:

- a) voor de in artikel 1, lid 2, onder c), van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde producten, uiterlijk op de vijfde en de twintigste dag van elke maand, telkens met betrekking tot de voorafgaande halve maand,
- b) voor de in artikel 1, lid 2, onder d) en e), van de voornoemde verordening genoemde producten, in de eerste maand na het einde van het verkoopseizoen,

de hoeveelheden waarvoor invoer- of uitvoercertificaten zijn afgegeven, met vermelding van de hoeveelheden en, in de in artikel 2, lid 1, bedoelde gevallen, de herkomst van de ingevoerde producten.

Als volgens de lidstaat door de invoer of uitvoer van de hoeveelheden waarvoor in die lidstaat certificaten worden aangevraagd, een gevaar voor verstoring van de markt kan ontstaan, stelt deze lidstaat de Commissie daarvan onverwijld in kennis, met vermelding, op de aangegeven wijze, van de hoeveelheden, uitgesplitst in hoeveelheden waarvoor de certificaten nog niet zijn afgegeven of de aanvraag nog niet is ingewilligd, enerzijds, en hoeveelheden waarvoor in de lopende halve maand certificaten zijn afgegeven, anderzijds.

2. In de zin van dit artikel wordt verstaan onder:

- a) aan de vijfde dag van elke maand voorafgaande halve maand: het tijdvak van de zestiende tot en met de laatste dag van de aan de bedoelde vijfde dag voorafgaande maand;
- b) aan de twintigste dag van elke maand voorafgaande halve maand: het tijdvak van de eerste tot en met de vijftiende dag van diezelfde maand.”.

2. In Verordening (EEG) nr. 1963/79 wordt na artikel 2 het onderstaande artikel 2 bis ingevoegd:

„Artikel 2 bis

Met betrekking tot de in artikel 20 bis van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde restitutie bij de productie delen de lidstaten de Commissie in de eerste maand van elk verkoopseizoen mee welke hoeveelheden olijfolie in het voorafgaande verkoopseizoen onder controle zijn geplaatst.”.

3. In Verordening (EG) nr. 2768/98 wordt na artikel 3 het volgende artikel 3 bis ingevoegd:

„Artikel 3 bis

Elke week delen de lidstaten de Commissie uiterlijk op woensdag de gemiddelde prijzen mee die in de voorafgaande week op de belangrijkste representatieve markten op hun grondgebied zijn geconstateerd voor de verschillende categorieën olijfolie als bedoeld in de bijlage bij Verordening nr. 136/66/EEG.

Eventueel worden bij de meegedeelde prijzen ook opmerkingen vermeld over de omvang van de transacties en de representativiteit van de transacties.”.

Artikel 2

Verordening (EEG) nr. 205/73 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1082/2001 VAN DE COMMISSIE

van 1 juni 2001

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 562/2000 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad wat openbare interventieaankoop in de sector rundvlees betreft en tot rectificatie van Verordening (EG) nr. 590/2001 houdende afwijking en wijziging van Verordening (EG) nr. 562/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

(5) Gelet op de ontwikkeling van de situatie moet deze verordening onmiddellijk van kracht worden.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, en met name op artikel 47, lid 8,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Overwegende hetgeen volgt:

Artikel 1

(1) Bij Verordening (EG) nr. 562/2000 van de Commissie ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 590/2001 ⁽³⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999 vastgesteld wat de openbare interventieaankoop in de sector rundvlees betreft. Met name is in artikel 17 van Verordening (EG) nr. 562/2000 een aantal bepalingen betreffende de overname en het voorafgaand onderzoek opgenomen.

De tweede alinea van artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 562/2000, wordt vervangen door:

„Dit onderzoek wordt uitgevoerd op een door het interventiebureau aangewezen partij van niet meer dan 20 ton halve geslachte dieren. Wanneer de offerte echter voor- en achtervoeten omvat, mag het interventiebureau accepteren dat een partij uit meer dan 20 ton halve geslachte dieren bestaat. Wanneer het aantal geweigerde halve geslachte dieren meer dan 20 % van het totale aantal van de partij bedraagt, wordt de volledige partij volgens het bepaalde in lid 6 geweigerd.”.

(2) In afwijking van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 562/2000 is in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 590/2001, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 826/2001 ⁽⁴⁾, bepaald dat ook voorvoeten, recht afgesneden op vijf ribben, mogen worden aangekocht. Om de situatie met betrekking tot de voorafgaande onderzoeken bij overname van voor- of achtervoeten te verduidelijken, moeten de regels worden gewijzigd.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 590/2001 wordt als volgt gerectificeerd:

(3) Artikel 1, lid 2, onder b), van de Engelse versie van Verordening (EG) nr. 590/2001 bevat een fout. Bovendien moet het woordt „artikel” in de laatste alinea van artikel 1, lid 7, van Verordening (EG) nr. 590/2001 worden vervangen door het woord „lid”.

1. (Betreft alleen de Engelse versie.)

2. De eerste zin van de laatste alinea van artikel 1, lid 7, wordt als volgt gelezen:

„Bovendien geldt ten aanzien van de overeenkomstig dit lid aangekochte producten het volgende:”.

(4) Verordening (EG) nr. 562/2000 en Verordening (EG) nr. 590/2001 moeten derhalve worden gewijzigd, respectievelijk gerectificeerd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 68 van 16.3.2000, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 86 van 27.3.2001, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB L 120 van 28.4.2001, blz. 7.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1083/2001 VAN DE COMMISSIE**van 1 juni 2001****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2281/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2281/2000 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2281/2000 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 31 mei 2001 ingediende offertes vastgesteld op 210,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3.⁽³⁾ PB L 260 van 14.10.2000, blz. 7.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 1084/2001 VAN DE COMMISSIE**van 1 juni 2001****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2282/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2282/2000 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegevoegd aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in Europa in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2282/2000 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 31 mei 2001 ingediende offertes vastgesteld op 215,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 260 van 14.10.2000, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 1085/2001 VAN DE COMMISSIE**van 1 juni 2001****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2283/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2283/2000 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2283/2000 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 31 mei 2001 ingediende offertes vastgesteld op 225,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3.⁽³⁾ PB L 260 van 14.10.2000, blz. 13.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 1086/2001 VAN DE COMMISSIE**van 1 juni 2001****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2284/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2284/2000 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst van GN-code 1006 30 67 naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2284/2000 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 25 tot en met 31 mei 2001 ingediende offertes vastgesteld op 315,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3.⁽³⁾ PB L 260 van 14.10.2000, blz. 16.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 1087/2001 VAN DE COMMISSIE**van 1 juni 2001****tot vaststelling van de maximumsubsidie voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst naar het eiland Réunion, in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2285/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 1,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2692/89 van de Commissie van 6 september 1989 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de verzending van rijst naar Réunion ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2285/2000 van de Commissie ⁽⁵⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de subsidie voor de verzending van rijst naar het eiland Réunion opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2692/89, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes, besluiten een maximumsubsidie vast te stellen.

- (3) Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 2692/89 genoemde criteria. Er wordt toegevoegd aan iedere inschrijver wiens offerte gelijk is aan of lager is dan de maximumsubsidie.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van de offertes die van 28 tot en met 31 mei 2001 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2285/2000 bedoelde inschrijving wordt een maximumsubsidie van 333,00 EUR/t vastgesteld voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst van GN-code 1006 20 98 naar het eiland Réunion.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3.⁽³⁾ PB L 261 van 7.9.1989, blz. 8.⁽⁴⁾ PB L 167 van 2.7.1999, blz. 19.⁽⁵⁾ PB L 260 van 14.10.2000, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 1088/2001 VAN DE COMMISSIE**van 1 juni 2001****tot vaststelling van de maximaankoopprijs voor de vierde deelinschrijving op grond van Verordening (EG) nr. 690/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 690/2001 van de Commissie van 3 april 2001 betreffende bijzondere marktondersteuningsmaatregelen in de rundvleessector ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 690/2001 is in Verordening (EG) nr. 713/2001 betreffende de aankoop van rundvlees op grond van Verordening (EG) nr. 690/2001 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1009/2001 ⁽⁴⁾, de lijst van lidstaten vastgesteld waarvoor op 28 mei 2001 de vierde deelinschrijving geopend is.
- (2) Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 690/2001 wordt, rekening houdend met het bepaalde in artikel 3, lid 2, van die verordening, eventueel een maximaankoopprijs voor de referentieklassen vastgesteld op grond van de ontvangen offertes.

- (3) Met het oog op een redelijke ondersteuning van de rundvleesmarkt moet voor de betrokken lidstaten een maximaankoopprijs worden vastgesteld. Wegens het verschil in marktprijs tussen die lidstaten moeten verschillende maximaankooprijzen worden vastgesteld.
- (4) Aangezien de marktondersteuningsmaatregelen dringend moeten worden vastgesteld, moet deze verordening onmiddellijk in werking treden.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de op 28 mei 2001 geopende vierde deelinschrijving op grond van Verordening (EG) nr. 690/2001 wordt de volgende maximaankoopprijs vastgesteld:

— in Duitsland: 165,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.⁽²⁾ PB L 95 van 5.4.2001, blz. 8.⁽³⁾ PB L 100 van 11.4.2001, blz. 3.⁽⁴⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 29.

VERORDENING (EG) Nr. 1089/2001 VAN DE COMMISSIE
van 1 juni 2001
tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 33, lid 12,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten op de wereldmarkt en in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De voorwaarden voor de toekenning van bijzondere restituties bij uitvoer van bepaalde soorten rundvlees en bepaalde soorten conserven zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 32/82 van de Commissie ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 744/2000 ⁽³⁾, Verordening (EEG) nr. 1964/82 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2772/2000 ⁽⁵⁾, en Verordening (EEG) nr. 2388/84 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3661/92 ⁽⁷⁾.
- (3) De toepassing van deze voorschriften en criteria op de te verwachten marktsituatie in de sector rundvlees leidt tot het vaststellen van de restitutie zoals hierna volgt.
- (4) In verband met de huidige toestand op de markt van de Gemeenschap en de mogelijkheden om vlees af te zetten, met name in bepaalde derde landen, dienen restituties te worden toegekend bij uitvoer enerzijds van slachtdieren met een levend gewicht van meer dan 220 kg, doch niet meer dan 300 kg, en anderzijds van volwassen runderen met een levend gewicht van 300 kg of meer.
- (5) Er moeten restituties worden toegekend bij uitvoer naar bepaalde bestemmingen van bepaalde vormen van vers en gekoeld vlees zoals vermeld in de bijlage onder GN-code 0201, van bepaalde vormen van bevroren vlees

zoals vermeld in de bijlage onder GN-code 0202, van bepaalde vormen van slachtafvalen zoals vermeld in de bijlage onder GN-code 0206, en van bepaalde andere bereidingen en conserven van vlees of van slachtafvalen zoals vermeld in de bijlage onder GN-code 1602 50 10.

- (6) Gezien de zeer uiteenlopende kenmerken van producten van de productcodes 0201 20 90 9700 en 0202 20 90 9100 gebruikt bij restituties, dient de restitutie slechts te worden toegekend voor die deelstukken waarin het gewicht van het been niet meer dan eenderde van het gewicht van dat deelstuk uitmaakt.
- (7) Met betrekking tot vlees van runderen, zonder been, gezouten en gedroogd, bestaan er traditionele handelsstromen naar Zwitserland. In zoverre het noodzakelijk is deze handelsstromen te handhaven, is het dienstig de restitutie vast te stellen op een bedrag dat het verschil dekt tussen de prijzen op de Zwitserse markt en de prijzen bij uitvoer uit de lidstaten.
- (8) Voor bepaalde andere aanbiedingsvormen en conserven van vlees of van slachtafvalen zoals vermeld in de bijlage onder de GN-codes 1602 50 31 tot en met 1602 50 80, kan de deelname door de Gemeenschap aan de internationale handel worden gehandhaafd door restituties toe te kennen waarvan het bedrag werd bepaald rekening houdende met hetgeen tot nu toe aan de exporteur werd verleend.
- (9) Voor de overige producten in de sector rundvlees verdient vaststelling van een restitutie geen aanbeveling vanwege de geringe omvang waarin de Gemeenschap daarmee aan de wereldhandel deelneemt.
- (10) Bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2849/2000 ⁽⁹⁾, is de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties voor landbouwproducten vastgesteld.
- (11) Om de douaneformaliteiten bij uitvoer voor de exporteurs te vereenvoudigen, moeten voor bevroren vlees dezelfde restitutiebedragen worden toegekend als voor vers of gekoeld vlees van andere runderen dan volwassen mannelijke runderen.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 4 van 8.1.1982, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 89 van 11.4.2000, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 212 van 21.7.1982, blz. 48.

⁽⁵⁾ PB L 321 van 19.12.2000, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB L 221 van 18.8.1984, blz. 28.

⁽⁷⁾ PB L 370 van 19.12.1992, blz. 16.

⁽⁸⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 335 van 30.12.2000, blz. 1.

- (12) Voor een scherpere controle op de producten van GN-code 1602 50 moet worden bepaald dat sommige van deze producten slechts voor een restitutie in aanmerking komen wanneer zij zijn vervaardigd in het kader van de regeling zoals bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 565/80 van de Raad van 4 maart 1980 betreffende de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties voor landbouwproducten ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2026/83 ⁽²⁾.
- (13) Om misbruiken bij de uitvoer van bepaalde fokdieren van zuiver ras te voorkomen, moet de restitutie voor vrouwelijke dieren worden gedifferentieerd al naar gelang van de leeftijd van de dieren.
- (14) Voor vaarzen die niet voor de slacht bestemd zijn, zijn er mogelijkheden voor uitvoer naar bepaalde derde landen, maar, om misbruik te voorkomen, moeten er controlecriteria worden vastgesteld aan de hand waarvan met zekerheid kan worden uitgemaakt dat de betrokken dieren niet ouder zijn dan 36 maanden.
- (15) Op grond van de bepalingen van artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1964/82 wordt de bijzondere restitutie verlaagd als de voor uitvoer bestemde hoeveelheid vlees zonder been kleiner is dan 95 % van de totale hoeveelheid door de uitbening verkregen deelstukken, maar niet kleiner dan 85 % van die hoeveelheid.
- (16) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De lijst van de producten waarvoor bij uitvoer de in artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1254/1999 bedoelde resti-

tutie wordt toegekend, de bedragen van deze restitutie en de bestemmingen worden vastgesteld in de bijlage.

2. De producten moeten voldoen aan de respectieve voorwaarden voor het keurmerk zoals bedoeld in:

- bijlage I, hoofdstuk XI, van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad ⁽³⁾;
- bijlage I, hoofdstuk VI, van Richtlijn 94/65/EG van de Raad ⁽⁴⁾;
- bijlage B, hoofdstuk VI, van Richtlijn 77/99/EEG van de Raad ⁽⁵⁾.

Artikel 2

De restitutie voor het product van code 0102 90 59 9000 van de restitutenomenclatuur en voor uitvoer naar het derde land van de in de bijlage bedoelde bestemming 075 wordt alleen toegekend als, bij het vervullen van de douaneformaliteiten bij uitvoer, het door een officiële dierenarts ondertekende veterinaire certificaat en een afschrift daarvan worden overgelegd, waarin is vermeld dat de betrokken vaarzen effectief niet ouder zijn dan 36 maanden. Het originele certificaat wordt aan de exporteur teruggegeven en het door de douaneautoriteiten voor conform geaarmerkte afschrift wordt bij de aanvraag voor betaling van de restitutie gevoegd.

Artikel 3

In het in artikel 6, lid 2, derde alinea, van Verordening (EEG) nr. 1964/82 bedoelde geval wordt de restitutie voor de producten van GN-code 0201 30 00 9100 verminderd met 14,00 EUR/100 kg.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 5 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 62 van 7.3.1980, blz. 5.
⁽²⁾ PB L 199 van 22.7.1983, blz. 12.

⁽³⁾ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.
⁽⁴⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.
⁽⁵⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 1 juni 2001 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector rundvlees

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie (°)
0102 10 10 9120	A00	EUR/100 kg levend gewicht	53,00
0102 10 10 9130	B02	EUR/100 kg levend gewicht	15,50
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	9,50
	039	EUR/100 kg levend gewicht	5,00
0102 10 30 9120	A00	EUR/100 kg levend gewicht	53,00
0102 10 30 9130	B02	EUR/100 kg levend gewicht	15,50
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	9,50
	039	EUR/100 kg levend gewicht	5,00
0102 10 90 9120	A00	EUR/100 kg levend gewicht	53,00
0102 90 41 9100	B02	EUR/100 kg levend gewicht	41,00
0102 90 51 9000	B02	EUR/100 kg levend gewicht	15,50
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	9,50
	039	EUR/100 kg levend gewicht	5,00
0102 90 59 9000	B02	EUR/100 kg levend gewicht	15,50
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	9,50
	039	EUR/100 kg levend gewicht	5,00
	075 (°)	EUR/100 kg levend gewicht	53,00
0102 90 61 9000	B02	EUR/100 kg levend gewicht	15,50
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	9,50
	039	EUR/100 kg levend gewicht	5,00
0102 90 69 9000	B02	EUR/100 kg levend gewicht	15,50
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	9,50
	039	EUR/100 kg levend gewicht	5,00
0102 90 71 9000	B02	EUR/100 kg levend gewicht	41,00
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	23,00
	039	EUR/100 kg levend gewicht	14,00
0102 90 79 9000	B02	EUR/100 kg levend gewicht	41,00
	B03	EUR/100 kg levend gewicht	23,00
	039	EUR/100 kg levend gewicht	14,00
0201 10 00 9110 (°)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	71,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	43,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
0201 10 00 9120	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0201 10 00 9130 (°)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	97,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	56,50
	039	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
0201 10 00 9140	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	14,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	16,00
0201 20 20 9110 (°)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	97,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	56,50
	039	EUR/100 kg nettogewicht	33,50

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie (7)
0201 20 20 9120	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	14,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	16,00
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	71,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	43,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
0201 20 30 9120	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	123,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	71,50
	039	EUR/100 kg nettogewicht	41,00
0201 20 50 9120	B02	EUR/100 kg nettogewicht	58,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	17,50
	039	EUR/100 kg nettogewicht	19,50
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	71,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	43,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
0201 20 50 9140	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0201 20 90 9700	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0201 30 00 9050	400 (3)	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
	404 (4)	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	13,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettogewicht	37,00
0201 30 00 9100 (2) (6)	B02	EUR/100 kg nettogewicht	172,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	102,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	60,00
	809, 822	EUR/100 kg nettogewicht	152,50
0201 30 00 9120 (2) (6)	B08	EUR/100 kg nettogewicht	94,50
	B09	EUR/100 kg nettogewicht	88,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	56,50
	039	EUR/100 kg nettogewicht	33,00
	809, 822	EUR/100 kg nettogewicht	83,50
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0202 10 00 9900	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	14,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	16,00
0202 20 10 9000	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	14,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	16,00
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie (°)
0202 20 50 9100	B02	EUR/100 kg nettogewicht	58,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	17,50
	039	EUR/100 kg nettogewicht	19,50
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettogewicht	33,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	10,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	11,50
0202 30 90 9100	400 ⁽³⁾	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
	404 ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettogewicht	23,50
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	13,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettogewicht	37,00
0206 10 95 9000	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	13,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettogewicht	37,00
0206 29 91 9000	B02	EUR/100 kg nettogewicht	46,00
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	13,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettogewicht	37,00
0210 20 90 9100	039	EUR/100 kg nettogewicht	23,00
1602 50 10 9170 ⁽⁸⁾	B02	EUR/100 kg nettogewicht	22,50
	B03	EUR/100 kg nettogewicht	15,00
	039	EUR/100 kg nettogewicht	17,50
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	88,50
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	79,00
1602 50 39 9125 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	88,50
1602 50 39 9325 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	79,00
1602 50 39 9425 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	30,00
1602 50 39 9525 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	30,00
1602 50 80 9535 ⁽⁸⁾	A00	EUR/100 kg nettogewicht	17,50

(¹) Indeling onder deze onderverdeling is onderworpen aan de overlegging van het in de bijlage bij de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 32/82 opgenomen attest.

(²) De restitutie wordt toegekend mits voldaan is aan de voorwaarden van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 1964/82.

(³) Zoals bedoeld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2973/79 van de Commissie (PB L 336 van 29.12.1979, blz. 44).

(⁴) Zoals bedoeld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2051/96 van de Commissie (PB L 274 van 26.10.1996, blz. 18).

(⁵) PB L 221 van 18.8.1984, blz. 28.

(⁶) Het gehalte aan mager rundvlees met uitzondering van vet wordt bepaald aan de hand van de analyseprocedure die is opgenomen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2429/86 van de Commissie (PB L 210 van 1.8.1986, blz. 39).

Het begrip „gemiddeld gehalte” verwijst naar de hoeveelheid van het monster als bepaald in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2457/97 van de Commissie (PB L 340 van 11.12.1997, blz. 29). Het monster wordt genomen uit het deel van de betrokken partij met het hoogste risico.

(⁷) Krachtens artikel 33, lid 10, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1254/1999 wordt geen restitutie toegekend bij de uitvoer van producten die uit derde landen worden ingevoerd en naar derde landen worden wederuitgevoerd.

(⁸) De toekenning van de restitutie is afhankelijk van de vervaardiging in het kader van het bij artikel 4 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 565/80 vastgestelde stelsel.

(⁹) De restitutie wordt alleen toegekend wanneer de in artikel 2 van deze verordening bedoelde voorwaarden in acht zijn genomen.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

B02: B08 en B09

B03: Ceuta, Melilla, IJsland, Noorwegen, Faeröer, Andorra, Gibraltar, Vaticaanstad, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Albanië, Slovenië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Joegoslavië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, de gemeenten Livigno en Campione d'Italia, het eiland Helgoland, Groenland, Cyprus, proviandering en bunkeren (bestemmingen zoals bedoeld in de artikelen 36 en 45 en, indien toepasselijk, artikel 44 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie, zoals gewijzigd)

B08: Malta, Turkije, Oekraïne, Belarus, Moldavië, Rusland, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Kazachstan, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan, Kirgizië, Marokko, Algerije, Tunesië, Libië, Egypte, Libanon, Syrië, Irak, Iran, Israël, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Jordanië, Saoedi-Arabië, Koeweit, Bahrein, Qatar, Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Thailand, Vietnam, Indonesië, Filipijnen, China, Noord-Korea, Hongkong

B09: Soedan, Mauritanië, Mali, Burkina Faso, Niger, Tsjaad, Kaapverdië, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinee, Sierra Leone, Liberia, Ivoorkust, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kameroen, Centraal-Afrikaanse Republiek, Equatoriaal-Guinea, Sao Tomé en Príncipe, Gabon, Congo (Republiek), Congo (Democratische Republiek), Rwanda, Burundi, Sint-Helena en onderhorigheden, Angola, Ethiopië, Eritrea, Djibouti, Somalië, Oeganda, Tanzania, Seychellen en onderhorigheden, Brits gebied in de Indische Oceaan, Mozambique, Mauritius, Comoren, Mayotte, Zambia, Malawi, Zuid-Afrika, Lesotho

VERORDENING (EG) Nr. 1090/2001 VAN DE COMMISSIE

van 1 juni 2001

tot vaststelling van de maximaankoopprijs en de bij interventie aan te kopen hoeveelheden rundvlees voor de 268e deelinschrijving in het kader van de algemene interventie maatregelen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, en met name op artikel 47, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 562/2000 van de Commissie van 15 maart 2000 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad wat de openbare interventieaankoop in de sector rundvlees betreft⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 590/2001⁽³⁾, zijn de voorschriften inzake de openbare interventieaankoop vastgesteld. Overeenkomstig voornoemde verordening is een inschrijving geopend bij artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 van de Commissie van 9 juni 1989 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1021/2001⁽⁵⁾.
- (2) Op grond van artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 562/2000 moet, rekening houdend met de ontvangen offertes, een maximaankoopprijs voor de kwaliteit R 3 worden vastgesteld, eventueel voor elke deelinschrijving. Overeenkomstig artikel 36 van dezelfde verordening worden alleen de offertes in aanmerking genomen met een prijs die lager is dan of gelijk is aan de genoemde maximumprijs, en ook niet hoger dan de gemiddelde nationale of regionale marktprijs, verhoogd met het in artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 590/2001 vermelde bedrag.
- (3) Na onderzoek van de offertes die voor de 268e deelinschrijving zijn ingediend, overeenkomstig artikel 47, lid 8, van Verordening (EG) nr. 1254/1999, en rekening houdend met hetgeen vereist is met het oog op een redelijke ondersteuning van de markt en met de seizoengebonden ontwikkeling van de aantallen geslachte dieren en prijzen, moeten de maximaankoopprijs en de voor

interventie te aanvaarden hoeveelheden worden vastgesteld voor categorie A en moet geen gevolg worden gegeven aan de inschrijving voor categorie C.

- (4) Bij artikel 7 van Verordening (EG) nr. 590/2001 is de openbare interventie ook geopend voor hele of halve karkassen van magere runderen en zijn specifieke bepalingen vastgesteld als aanvulling op de bepalingen betreffende de interventie voor andere producten. Na onderzoek van de ingediende offertes blijkt dat aan deze inschrijving geen gevolg moet worden gegeven.
- (5) In verband met de ontwikkelingen op de markt moet de onderhavige verordening onmiddellijk in werking treden.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 268e deelinschrijving op grond van Verordening (EEG) nr. 1627/89:

- a) wordt voor categorie A:
 - de maximaankoopprijs vastgesteld op 226,00 EUR/100 kg voor hele of halve karkassen van kwaliteit R 3,
 - de maximumhoeveelheid hele en halve karkassen en voorvoeten die voor interventie wordt aanvaard, vastgesteld op 8 597,5 t;
- b) wordt voor categorie C geen gevolg gegeven aan de inschrijving;
- c) wordt voor hele of halve karkassen van magere runderen zoals bedoeld in artikel 1, lid 7, van Verordening (EG) nr. 590/2001 geen gevolg gegeven aan de inschrijving.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 juni 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 68 van 16.3.2000, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 86 van 27.3.2001, blz. 30. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 826/2001 (PB L 120 van 28.4.2001, blz. 7).

⁽⁴⁾ PB L 159 van 10.6.1989, blz. 36.

⁽⁵⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 53.

RICHTLIJN 2001/40/EG VAN DE RAAD**van 28 mei 2001****betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, punt 3,

Gezien het initiatief van de Franse Republiek ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, alsook op dat van de illegale immigratie en het illegaal verblijf.
- (2) De Europese Raad van Tampere op 15 en 16 oktober 1999 heeft zijn streven bevestigd om een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid tot stand te brengen. Met het oog hierop dient een gemeenschappelijk Europees beleid inzake asiel en migratie tegelijkertijd gericht te zijn op een eerlijke behandeling van onderdanen van derde landen en een betere beheersing van de migratiestromen.
- (3) Om te zorgen voor een doelmatiger uitvoering van de verwijderingsbesluiten en voor een betere samenwerking tussen de lidstaten, is onderlinge erkenning van verwijderingsbesluiten noodzakelijk.
- (4) De besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen moeten worden aangenomen conform de grondrechten zoals die worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950, met name de artikelen 3 en 8 daarvan, en door het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, en zoals die voortvloeien uit de gemeenschappelijke grondwetbeginselen van de lidstaten.
- (5) Met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel kan het doel van het overwogen optreden, namelijk samenwerking tussen de lidstaten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kan het vanwege de gevolgen van het overwogen optreden derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Dit besluit gaat niet verder dan hetgeen nodig is om het voornoemde doel te verwezenlijken.
- (6) Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeen-

schap, heeft het Verenigd Koninkrijk per brief van 18 oktober 2000 meegedeeld dat het wenst deel te nemen aan de aanneming en toepassing van deze richtlijn.

- (7) Denemarken neemt, overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, niet deel aan de aanneming van dit instrument. Deze richtlijn is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken. Aangezien deze richtlijn tot doel heeft het Schengenacquis te ontwikkelen ingevolge titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 5 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad deze richtlijn heeft vastgesteld of het dit in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- (8) Ten aanzien van de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen houdt dit instrument een ontwikkeling in van het Schengenacquis in de zin van de op 18 mei 1999 tussen de Raad van de Europese Unie en deze twee staten gesloten overeenkomst. Na afloop van de in deze overeenkomst vastgestelde procedures, gelden de uit dit instrument voortvloeiende rechten en verplichtingen eveneens voor deze beide staten, alsook bij de betrekkingen van deze beide staten met de lidstaten van de Europese Gemeenschap tot welke deze richtlijn gericht is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onverminderd de verplichtingen uit hoofde van artikel 23, enerzijds, en de toepassing van artikel 96, anderzijds, van de op 19 juni 1990 te Schengen ondertekende Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, hierna „Schengenuitvoeringsovereenkomst” genoemd, heeft deze richtlijn ten doel de erkenning mogelijk te maken van een verwijderingsbesluit dat door een bevoegde autoriteit van een lidstaat, hierna „de uitvaardigende lidstaat” te noemen, is genomen ten aanzien van een onderdaan van een derde land die zich bevindt op het grondgebied van een andere lidstaat, hierna „de uitvoerende lidstaat” te noemen.

2. Ieder conform lid 1 genomen besluit wordt ten uitvoer gelegd overeenkomstig de wetgeving die van toepassing is in de uitvoerende lidstaat.

3. Deze richtlijn is niet van toepassing op gezinsleden van burgers van de Unie die hun recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend.

⁽¹⁾ PB C 243 van 24.8.2000, blz. 1.

⁽²⁾ Advies van 13 maart 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:

- a) „onderdaan van een derde land”: eenieder die niet de nationaliteit van één van de lidstaten bezit;
- b) „verwijderingsbesluit”: elk door een bevoegde administratieve instantie van een uitvaardigende lidstaat genomen besluit waarin de verwijdering wordt bevolen;
- c) „uitvoeringsmaatregel”: elke maatregel die door de uitvoerende lidstaat wordt getroffen met het oog op de uitvoering van een verwijderingsbesluit.

Artikel 3

1. Met verwijdering volgens artikel 1 worden de volgende gevallen beoogd:

- a) ten aanzien van de onderdaan van een derde land is, op grond van een ernstige en daadwerkelijke bedreiging van de openbare orde of van de nationale of binnenlandse veiligheid, een verwijderingsbesluit genomen in een van de volgende gevallen:
 - de onderdaan van het derde land is door een uitvaardigende lidstaat veroordeeld wegens een strafbaar feit dat bestraft kan worden met een vrijheidsstraf van ten minste één jaar;
 - er zijn gegronde redenen om aan te nemen dat de onderdaan van een derde land ernstige strafbare feiten heeft gepleegd of concrete aanwijzingen dat hij overweegt dergelijke feiten te plegen op het grondgebied van een lidstaat.

Onverminderd artikel 25, lid 2, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, indien de betrokkene houder is van een door de uitvoerende lidstaat of door een andere lidstaat verstrekte verblijfstitel, raadpleegt de uitvoerende lidstaat de uitvaardigende lidstaat en de lidstaat die de verblijfstitel heeft afgegeven. Het bestaan van een in het kader van dit lid genomen verwijderingsbesluit maakt de intrekking van de verblijfstitel mogelijk, indien de nationale wetgeving van de lidstaat die de titel heeft afgegeven zulks toelaat.

- b) ten aanzien van de onderdaan van een derde land is een verwijderingsbesluit genomen op grond van de niet-naleving van de nationale wetgeving inzake de toegang of het verblijf van vreemdelingen.

In de twee onder a) en b) bedoelde gevallen mag het verwijderingsbesluit herroepen noch opgeschort zijn door de uitvaardigende lidstaat.

2. De lidstaten doen deze richtlijn in werking treden onder eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

3. Deze richtlijn wordt uitgevoerd onverminderd de bepalingen van de Overeenkomst betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij een van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend (overeenkomst van Dublin) en de wedertoelatingsovereenkomsten tussen lidstaten.

Artikel 4

De lidstaten vergewissen zich ervan dat de betrokken onderdaan van een derde land overeenkomstig de wetgeving van de

uitvoerende lidstaat beroep kan instellen tegen de in artikel 1, lid 2, bedoelde besluiten.

Artikel 5

De bescherming van persoonsgegevens en de beveiliging van de gegevens worden gewaarborgd overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens ⁽¹⁾.

Onverminderd de artikelen 101 en 102 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, mogen de dossiers met persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn uitsluitend gebruikt worden voor de in de richtlijn genoemde doeleinden.

Artikel 6

De autoriteiten van de uitvaardigende lidstaat en van de uitvoerende lidstaat benutten bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn alle passende middelen voor samenwerking en uitwisseling van informatie.

De uitvaardigende lidstaat verstrekt de uitvoerende lidstaat via de snelste geschikte kanalen alle noodzakelijke documenten waaruit blijkt dat het verwijderingsbesluit definitief uitvoerbaar is, waar passend overeenkomstig de relevante bepalingen van het Sirene-handboek.

De uitvoerende lidstaat onderzoekt vooraf de status van de betrokkene om zich ervan te vergewissen dat noch de relevante internationale overeenkomsten noch de geldende nationale wetgeving de uitvoering van het verwijderingsbesluit in de weg staan.

Wanneer aan de uitvoeringsmaatregel uitvoering is gegeven, brengt de uitvoerende lidstaat de uitvaardigende lidstaat daarvan op de hoogte.

Artikel 7

De lidstaten compenseren onderling de verstoringen van het financiële evenwicht die uit de toepassing van deze richtlijn kunnen voortvloeien, wanneer de verwijdering niet op kosten van de onderdaan of onderdanen van een betrokken derde land kan geschieden.

Met het oog op de toepassing van deze richtlijn stelt de Raad, op voorstel van de Commissie voor 2 december 2002 passende criteria en uitvoeringsvoorschriften vast. Deze criteria en uitvoeringsvoorschriften gelden eveneens voor de toepassing van artikel 24 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

Artikel 8

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om voor 2 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

Deze richtlijn is, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 mei 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

T. BODSTRÖM

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 mei 2001

betreffende de door Duitsland op grond van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad voorgelegde inventaris van het wijnpotentieel

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1432)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(2001/414/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 23, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 moet een inventaris van het wijnbouwpotentieel worden opgesteld. Deze inventaris moet worden voorgelegd voordat aanspraak kan worden gemaakt op de mogelijkheid tot regularisatie van onwettig beplante oppervlakten, de nieuw gecreëerde aanplantrechten en de herstructurerings- en omschakelingssteun.
- (2) In artikel 19 van Verordening (EG) nr. 1227/2000 van de Commissie van 31 mei 2000 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, inzonderheid met betrekking tot het productiepotentieel ⁽³⁾, is bepaald hoe de in de inventaris opgenomen gegevens gedetailleerd moeten worden.
- (3) Duitsland heeft de Commissie bij brieven van 22 september 2000 en 12 december 2000 de in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde informatie verstrekt. Uit het onderzoek van deze informatie blijkt dat Duitsland de inventaris inderdaad opgesteld heeft.

- (4) Deze beschikking houdt niet in dat de Commissie de juistheid van de in de inventaris opgenomen gegevens erkent of dat de in de inventaris genoemde wettelijke bepalingen in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht. Deze beschikking loopt niet vooruit op een mogelijk later besluit van de Commissie over deze punten.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Commissie stelt vast dat Duitsland de in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde inventaris heeft opgesteld.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 18 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 328 van 23.12.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 143 van 16.6.2000, blz. 1.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 1 juni 2001

houdende tweede wijziging van Beschikking 2001/356/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1556)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/415/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van de melding van uitbraken van mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk heeft de Commissie Beschikking 2001/356/EG van 4 mei 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk en houdende intrekking van Beschikking 2001/172/EG ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Beschikking 2001/372/EG ⁽⁵⁾, vastgesteld.
- (2) Bij Richtlijn 85/511/EEG van de Raad ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, zijn communautaire maatregelen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer vastgesteld.
- (3) Richtlijn 90/426/EEG van de Raad ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/298/EG van de Commissie ⁽⁸⁾, betreft veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer en de invoer van paardachtigen uit derde landen.
- (4) Aangezien de diergezondheidssituatie beter wordt, lijkt het aangewezen bepaalde beperkingen van het verkeer van paardachtigen, die niet gevoelig zijn voor mond- en klauwzeer, te versoepelen.
- (5) In de voor 5 en 6 juni 2001 geplande vergadering van het Permanent Veterinair Comité zal de situatie opnieuw worden gezien en zullen de maatregelen zo nodig worden aangepast.

- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Artikel 12, lid 4, van Beschikking 2001/356/EG wordt vervangen door:

- „4. Het Verenigd Koninkrijk ziet erop toe dat paardachtigen die van zijn grondgebied naar een andere lidstaat worden verzonden, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage C bij Richtlijn 90/426/EEG. Dit certificaat mag alleen worden afgegeven voor paardachtigen van een bedrijf waarvoor geen officiële verbodsbepalingen gelden op grond van artikel 4 of artikel 5 van Richtlijn 85/511/EEG.

Wanneer voor paardachtigen een certificaat moet worden afgegeven overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea, moet de certificerende officiële dierenarts:

- het betrokken dier keuren en mag hij het certificaat enkel afgeven indien hij heeft geconstateerd dat het dier zo is geroskamd dat uitwerpselen, vuil en andere verontreinigingen zo goed mogelijk zijn verwijderd en dat de hoeven zijn gereinigd en ontsmet, en
- erop toezien dat hij van de eigenaar van het dier of diens vertegenwoordiger een schriftelijke verklaring heeft gekregen dat het dier op het bedrijf blijft totdat het naar de in het gezondheidscertificaat aangegeven plaats van bestemming wordt verzonden zonder dat daarbij halt wordt gehouden op een bedrijf waarvoor officiële verbodsbepalingen gelden op grond van artikel 4 of artikel 5 van Richtlijn 85/511/EEG.

Op het diergezondheidscertificaat waarvan paardachtigen die uit het Verenigd Koninkrijk naar een andere lidstaat worden verzonden, vergezeld gaan overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze paardachtigen voldoen aan het bepaalde in Beschikking 2001/356/EG van de Commissie tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk.”.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 125 van 5.5.2001, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 130 van 12.5.2001, blz. 47.

⁽⁶⁾ PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 42.

⁽⁸⁾ PB L 102 van 12.4.2001, blz. 63.

Artikel 2

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 1 juni 2001

houdende vierde wijziging van Beschikking 2001/327/EG tot vaststelling van beperkende maatregelen met betrekking tot verplaatsingen van dieren van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1557)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/416/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De situatie met betrekking tot mond- en klauwzeer in bepaalde delen van de Gemeenschap kan, in verband met het op de markt brengen van en de handel in levende evenhoevige dieren, een gevaar opleveren voor de veebeslagen in andere delen van de Gemeenschap.
- (2) Alle lidstaten hebben de beperkende maatregelen met betrekking tot verplaatsingen van dieren van gevoelige soorten, die zijn vastgesteld bij Beschikking 2001/327/EG van de Commissie van 24 april 2001 tot vaststelling van beperkende maatregelen met betrekking tot verplaatsingen van dieren van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten en houdende intrekking van Beschikking 2001/263/EG ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/394/EG ⁽⁴⁾, ten uitvoer gelegd.
- (3) Het lijkt aangewezen de beperkende maatregelen te handhaven, maar verplaatsingen via halteplaatsen toe te staan voor dieren van ziektegevoelige soorten voor fokdoeleinden en, wanneer het gaat om runderen en varkens, ook voor gebruiksdoeleinden, waarbij rekening moet worden gehouden met de voor het intracommunautaire handelsverkeer van die dieren geldende gezondheids- en identificatievoorschriften.
- (4) In de voor 5 en 6 juni 2001 geplande vergadering van het Permanent Veterinair Comité zal de situatie opnieuw worden bezien en zullen de maatregelen zo nodig worden aangepast.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2001/327/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2, lid 4, wordt geschrapt.
2. Het volgende artikel 2 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 2 bis

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 1, onder a bis), tweede streepje, van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad zien de lidstaten erop toe dat dieren van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten niet worden verplaatst via halteplaatsen die zijn ingesteld en erkend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1255/97 van de Raad.
2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 kunnen verplaatsingen via halteplaatsen onder de in lid 3 vastgestelde voorwaarden worden toegestaan voor fok- en gebruiksrunderen en fok- en gebruiksvarkens, alsmede voor fokschapen en -geiten.
3. De halteplaats die is vermeld in het reisschema waarvan de zending vergezeld gaat, wordt gemeld aan de centrale veterinaire autoriteiten van de lidstaat van bestemming en het reisschema wordt aangevuld met een verklaring van de verzender dat de nodige regelingen zijn getroffen om erop toe te zien dat alle dieren die terzelfder tijd in de halteplaats aankomen van dezelfde soort zijn en dezelfde gecertificeerde gezondheidsstatus hebben.”.
3. In artikel 4 wordt de datum vervangen door „29 juni 2001”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 1 juni 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.⁽³⁾ PB L 115 van 25.4.2001, blz. 12.⁽⁴⁾ PB L 138 van 22.5.2001, blz. 36.